Dies i dies | 21 | Actualitzat el 26/10/2012 a les 07:00

Íntegra i ben titulada

Dimecres passat l'Horiginal de Barcelona es va omplir de gom a gom en la presentació del primer disc de la cantant i compositora **Rosa Pou**, *Entre monosíl·labs* (Temps Record, 2012). Hi havia un públic divers, des de l'habitual o esporàdic de cada dimecres fins a la seva colla d'amics de Torroella de Montgrí i de Sant Feliu de Guíxols (amb poetes com Ester Xargay o pintors com Alex Pallí, autor de la portada). També músics com **Sisa**, **Nico Roig** o **Roger Puig** o fins i tot col·laboradors de projectes on ha participat **Pou**, com l'escenògraf Lluís Danés, que la va dirigir a *Cançonetes per a la bressola* (2010) fent diverses cançons tradicionals.

Personalment només tenia la imatge d'aquell espectacle infantil al cap (i també el disc *Entre monosíl·labs* que ja havia escoltat i m'havia interessat el que hi proposa), però he de dir que en directe **Rosa Pou** em va sorprendre. Transmet una professionalitat i una frescor difícil de veure als escenaris catalans.

Escortada per bons músics -**Xavi Lloses** (teclats i sintetitzadors), Ramon Prats (bateria i màquina d'escriure) i Joan Motera (contrabaix)-, les cançons de **Rosa Pou** mereixen estar a molts escenaris, des de teatres aquest hivern a festivals de pop primaverals o estiuencs (preneu-ne nota, programadors!).

La seva actitud és desperta i gairebé rockera, com va dir ella mateixa presentant-se: "He aconseguit cantar des del costat amè de l'enuig". I és així, amb actitud juganera, que **Rosa Pou** regala bones interpretacions de bones cançons. Els jocs de paraules són la seva debilitat, i també va fer conya amb els temps que vivim, tot fent promoció del seu disc, que va quedar clar que venia a 10 euros: "Si s'aturen les retallades potser podrem fer un disc 'entre esdrújules'". Així encara pren més sentit la ironia (i l'esforç que hi ha darrere) de quan canta 'Vols fer un tema, grava-t'ho tu' ("Fes tutu").

Rosa Pou té bones cançons pròpies i un bon anecdotari: va explicar que "Ànima de càntir" va ser escrita després d'una nit a Sant Feliu de Guíxols compartida fins a arribar a xerrar sota una taula amb el poeta i músic **Josep Pedrals**, una de les ànimes de les nits a l'Horiginal. Però a més **Pou** també sap donar veu als qui no hi són, com a "M'entens?", dedicada a la vídua del poeta Genís Cano, Isabel Chavarria, també present entre el públic. Fer grans musicacions, com la "Tirallonga de monosíl·labs" del poeta Pere Quart, i grans versions, com "Íntegre", de **Pere Tàpies**: ?...sóc de bona escola/ de quan la integritat era integritat/ i no com ara que de seguida a un ja el fan íntegre/ i és clar, retalla, retalla, retalla/ i no se n'adona que es troba desintegrat'.

Video: http://www.youtube.com/watch?v=ngiUtn7ygz0

Esperem que, com a l'Horiginal, la cultura no es desintegri, torni als orígens i puguem continuar gaudint de vetllades màgiques com la de dimecres passat. Fins i tot **Rosa Pou** es va mostrar familiar, en atrevir-se a cantar la sardana "Llevantina", perquè com va recordar "va ser la primera cançó que vaig cantar a dalt d'un escenari als nou anys i, tot i que al principi em feia vergonya, ara m'enorgulleixo de cantar-la, venint de Torroella, a la capital". Jo crec que se n'ha d'enorgullir i ens hem d'enorgullir de tenir cançons com "Dia-agnòstic", "Cap cot" i "La gran titulada". Excel·lent.